

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20252

гр. София, 22.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
закрито заседание на 22.05.2026 г. в следния състав:

като разглежда дело номер **6062** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б.“з“, „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б., адрес: [населено място], [улица], ет.4,моб.тел.: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № GPAM-196720 от 04.05.2026г. на младши автоконтрольор А. Д., младши автоконтрольор, отдел „Пътна полиция“,СДВР с която по отношение на жалбоподателката е постановно временно временно спиране от движение на ППС на собственик, ойто допуска,организира или предоставя управление на МПС на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата отворени за обществено ползване или ги ползва за други цели освен в съответствие на тяхното предназначение, за срок от 3месеца.

С жалбата е отправено искане по чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за спиране предварителното изпълнение на заповедта.

Твърди се,че предварителното изпълнение лишава жалбоподателя от възможност да използва МПС,което води до настъпване на значителни вреди от личен и семеен характер,които са значими и труднопоправими – придвижване до работа,предстояща сватба в чиято организация не може да помогне,осъществяване доброволческа дейност в приют за животни. Представя копие на трудов договор като програмист в дъщерно дружество на меската компания „Е.“.

Настоящото искане, следва да се квалифицира като процесуално допустимо - подадено от активно легитимирано лице с правен интерес / адресат на оспорената заповед по отношение на която е допуснато предварително изпълнение по закон/, като същото е подадено в срока за обжалване на заповедта за прилагане на ПАМ.

По същество съдът съобрази:

Съгласно нормата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1

от Закона не спира изпълнението и. В този смисъл не е налице необходимост от нарочно мотивиране на предварителното изпълнение на заповедта, тъй като същото следва пряко от закона.

От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.

Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

Съдът приема, че описаните в молбата неудобства не сочат на възможно настъпване на "значителни и/или трудно поправими вреди" по смисъла на закона. ВАС е имал възможността да се произнесе, в аналогичен контекст, приемайки, че дори да се приеме, възможността на жалбоподателя да се причинят вреди от невъзможността да управлява автомобил, то тези вреди не са нито значителни, нито труднопоправими. /в под. см. напр. Определение № 6499 от 2.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2019 г., VII о., Определение № 10087 от 1.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7133/2019 г., VII о. и др. /.

В тази връзка ясно следва да се подчертае:

На първо място - не съществува законова постановка налагаща преценката на вероятната основателност на жалбата, като основание за спиране допуснато предварително изпълнение. Основателността на жалбата всъщност е предмет на главния спор и в рамките на настоящото производство съдът не може да извършва контрол, нито да черпи аргументи от нея, извън тези обосноваващи искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение.

На второ място - всички описани вреди всъщност намират изражение само в евентуалното ангажиране на допълнителни разходи или причинено неудобство. В този смисъл тези вреди са обезщетими, респ. макар да се изразяват в затруднение, не представляват труднопоправими вреди по смисъла на закона.

На трето място – липсват каквито и да било доказателства както във връзка с твърдението, че лицето има конкретна дейност, чието изпълнение е ограничено до степен на невъзможност от предварителното изпълнение на акта. Съдът държи да подчертае, че вредите не следва да са хипотетични и предполагаеми, а ясно посочени и доказателствено обосновани. Видно от приложеният трудов договор местоработата на служителя е по седалище на работодателя. При справка в картата на [населено място] се установява, че разстоянието между адреса на жалбоподателя и седалището на работодателят му е около 8 км. Разстояние, което в рамките на [населено място] би могло да се измине по редица начини, в т.ч. и чрез мрежата на градския транспорт. В този смисъл използването на автомобил за посочената цел далеч не може да се приеме като единствен способ за придвижване. По аналогичен начин – съдът не счита че му е работа да анализира как и с какво жалбоподателят ще организира сватбата си, но невъзможността да ползва МПС не

би довело до невъзможност да осъществи граждански брак. Добре известно е, че такъв сключват и хора които не шофират. А впрочем предмет на ПАМ не е отнемане на СУМПС, поради което еднозначно се налага извода, че жалбоподателят не е лишен от възможност да шофира.

Законодателят, в текста на чл.166 ал.2 АПК е въвел като единствено условие – възможността предварителното изпълнение на акта да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. И тази вреда следва да бъде доказана, както като вероятност за настъпване /в т.ч. предварителното изпълнение на акта да е единствен неин причинител/, така и като тежест – значимост и трудна поправимост. Настоящото искане не съдържа доказателства и твърдения позволяващи на съдът да приложи разпоредбата, поради което и същото следва да се остави без уважение като неоснователно.

От своя страна съдът ще прояви максимална/според възможността на заседателният график/ активност за да разгледа своевременно и да се произнесе по съществото на жалбата, така, че евентуалните вреди да бъдат времево ограничени.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, ъдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б., за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № GRAM-196720 от 04.05.2026г. на младши автоконтрольор А. Д., младши автоконтрольор, отдел „Пътна полиция“, СДВР

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.